

Til 186.

Som Følge af den ved Lov Nr. 95 af 23. Marts 1932 om Søværnets Ordning stedfundne Omordning af Søværnets Organisation blev Kaptajn O. Jürs, allerede inden Lov Nr. 83 af 23. Marts 1932 om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v. traadte i Kraft den 1. April 1932, efter 26 Aars Tjeneste opsagt fra sin Stilling som civil Lærer ved Søværnets Skoler fra 5. August s. A. at regne.

Man har under Hensyn hertil ment, at der i dette Tilfælde var saadanne særlige Forhold til Stede, at det vilde være rimeligt og uden nævneværdige Konsekvenser at søge gennemført, at den ved fornævnte Lovs § 12, Stk. 1, stedfundne, meget betydelige, Begrænsning af Pensionsrettens Omfang for de Civilarbejdere, som efter nævnte Overgangsbestemmelse har bevaret Adgangen til Pension efter Loven, uanset at deres Tjeneste ikke har været deres Hovedvirksomhed, jfr. Lovens § 1, kun i begrænset Omfang kom til Anvendelse for hans Vedkommende. Med Hensyn til Pensionsbeløbs Udregning bemærkes i øvrigt, at der er regnet med hans faktiske Lønningsindtægt i de sidste 3 Aar, i hvilke han har haft fuldt Timetal i sin ovenanførte Virksomhed; Afviklingen af Søværnets Skoler var allerede paabegyndt i Aaret, før Nedlæggelsen fandt Sted.

Til 187.

I Henhold til Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916, jfr. Lov Nr. 138 af 1. April 1922, udredes Lønningerne til Bestyrere og Lærere ved Navigationsskolerne af Staten.

De paagældende Stillinger har derimod ikke været forbundet med Adgang til Pension, hvorimod der ifølge fast Bevillingspraksis er tillagt Bestyrere og Lærere, der er afskediget fra deres Stillinger paa Grund af Alder eller Svagelighed, en Understøttelse af Statskassen, der har været beregnet som noget over to Trediedele af den Pension, de paagældende vilde have kunnet opnaa, hvis de havde været berettigede til Pension efter

Tjenestemandslovens Regler, derunder Bestemmelserne om Reguleringstillæg.

Da denne Ordning baade maa betragtes som mindre tilfredsstillende for de paagældende Bestyrere og Lærere, fordi de ikke har haft nogen lovmæssig Adgang til Pension, og for Staten, da denne fra de paagældende ikke har modtaget noget Bidrag til deres Pensionering, har man fundet det paakrævet, at der tilvejebringes en mere rationel Ordning, hvorved der tillægges dem en egentlig Pensionsret imod, at de ligesom Stats-tjenestemændene selv yder Bidrag til deres Pensionering.

Da det paa Grund af de omhandlede Bestyreres og Læreres forholdsvis ringe Antal (ca. 25) ikke er praktisk gennemførligt at tilvejebringe en Pensionsordning ved Oprettelsen af en Pensionskasse med Tilskud fra Statskassen, foreslaas det, at der tillægges dem en særlig Pensionsret efter tilsvarende Regler som gælder for Statstjenestemændene mod Ydelse af et Pensionsbidrag af samme Størrelse som disses, dog saaledes at de efter Tjenestemandslovens Regler beregnede Pensioner reduceres med 20 pCt.

Det bemærkes, at den foreslaaede Ordning i hvert Fald ikke kan antages at medføre større Udgifter for Staten end den nu praktiserede Understøttelsesordning.

Til § 188.

Den paagældende, der er født den 31. December 1887, blev den 1. Maj 1932 udnævnt til Kontorist under Direktoratet for Sygekassevæsenet.

Under Hensyn til, at hun i en lang Aarrække (10 Aar) har været knyttet til Statsinstitutioner som fg. Kontorist, og at hendes Ansættelses- og Lønningsforhold i Tiden før 1. Juli 1931 netop var saaledes, at hun efter de dagældende Regler maatte nære en berettiget Forventning om, at hun en Gang vilde kunne opnaa fast Ansættelse med Pensionsberettigelse, foreslaas det, at der uanset at hun ved Ansættelsen var over 40 Aar, tillægges hende Pensionsret efter Tjenestemandsloven.